

- b) Przy udzielaniu odpowiedzi na pytanie pierwsze lit. a), jakie znaczenie sąd krajowy powinien przypisać kosztom świadczenia usług przewozowych w odróżnieniu od usług parkingowych, zgodnie z pkt 24-26 wyroku ETS w połączonych sprawach C-308/96 i C-94/97 Madgett i Baldwin, przy ocenianiu czy usługi przewozowe mają pomocniczy charakter względem usług parkingowych?
- c) Czy w świetle wyroku ETS w sprawie C-572/07 Tellmer, a w szczególności pkt 21-24 tego wyroku, sąd krajowy, udzielając odpowiedzi na pytanie pierwsze lit. a), powinien wziąć pod uwagę fakt, że składnik przewozowy świadczeń mógłby być (ale w rzeczywistości nie jest) świadczony na różne sposoby (przykładowo, podatnik mógłby powierzyć wykonywanie tej usługi osobie trzeciej, która wystawiałaby mu faktury, lub też mógłby powierzyć jej wykonywanie osobie trzeciej, która zawierałaby bezpośrednio umowę z klientem, pobierając osobną opłatę za usługi przewozowe) i w jakim zakresie (jeżeli w ogóle) ma znaczenie, czy na mocy umowy klient jest uprawniony do dokonania wyboru sposobu wykonania świadczenia przewozowego w ramach spełnianej na jego rzecz usługi?
- 2) W wypadku, gdy sąd krajowy rozważa, czy ma do czynienia z jednym, niepodzielnym świadczeniem gospodarczym dla potrzeb udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze lit. a), jakie znaczenie powinien on przypisać zasadzie neutralności podatkowej?

W szczególności:

- a) Czy odpowiedź na to pytanie zależy od tego, czy podatnik świadczy również usługi parkingowe lub usługi przewozowe odrębnie na rzecz innych grup klientów?
- b) Czy odpowiedź zależy na to pytanie od tego, w jaki sposób prawo krajowe traktuje inne usługi przewozowe na lotnisko i z powrotem, świadczone przez podmioty nieprowadzące parkingów?
- c) Czy odpowiedź na to pytanie zależy od tego, w jaki sposób prawo krajowe traktuje inne wypadki świadczenia przez podatników usług parkingowych i przewozowych (niezwiązane z przewozem na lotnisko i z powrotem), to jest czy traktuje je jako dwa odrębne świadczenia, jedno z nich podlegające opodatkowaniu, a drugie objęte stawką zerową?
- d) Czy odpowiedź zależy od tego, czy podatnik jest w stanie wykazać, że świadczone przez niego usługi są konkurencyjne względem innych, podobnych usług obejmujących zarówno składnik parkingowy, jak i przewozowy, niezależnie od tego, czy są one świadczone przez tego samego usługodawcę, czy też przez dwóch odrębnych usługodawców? W szczególności, czy odpowiedź zależy od tego, czy podatnik jest w stanie wykazać, że konsumenci, którzy zamierzają skorzystać ze swych samochodów w celu odbycia części podróży na lotnisko mogą uzyskać usługi parkingowe i przewozowe na lotnisko od indywidualnych i oddzielnych usługodawców, na przykład poprzez zaparkowanie w miejscu położonym niedaleko stacji kolejowej oraz poprzez skorzystanie z przewozu kolejowego z tego miejsca na lotnisko, albo też poprzez zaparkowanie w miejscu położonym w pobliżu lotniska oraz skorzystanie z innej

formy przewozu ogólnodostępnego w celu dostania się na lotnisko?

- e) W jaki sposób sąd krajowy ma uwzględnić wnioski, do jakich doszedł ETS w sprawie C-94/09 Komisja przeciwko Francji w kwestii zastosowania zasady neutralności podatkowej w odniesieniu do usług przewozowych w stanie faktycznym tamtej sprawy?
- 3) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności zasada neutralności podatkowej, stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który wyłącza zastosowanie stawki zerowej w odniesieniu do usług przewozowych świadczonych na odcinku pomiędzy lotniskiem a parkingiem samochodowym w sytuacji, gdy ten sam podmiot świadczy zarówno usługę przewozową, jak i usługę parkingową, lub też gdy usługi te świadczone są przez dwa podmioty, które są ze sobą powiązane?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad — Varna (Bułgaria) w dniu 7 marca 2011 r. EON ASSET MANAGEMENT OOD przeciwko Direktor na Direktsiya „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite

(Sprawa C-118/11)

(2011/C 145/21)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad — Varna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: EON ASSET MANAGEMENT OOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsiya „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite

Pytania prejudycjalne

- 1) W jaki sposób należy interpretować warunek, o którym mowa w artykuł 168 dyrektywy 2006/112, ustanowiony przez sformułowanie „są wykorzystywane” oraz, odnośnie do powstania prawa do odliczenia podatku naliczonego, w którym momencie musi być spełniony ten warunek: czy już w okresie rozliczeniowym, w którym nastąpiło nabycie towaru lub usługi, czy może wystarczy, że zostanie spełniony w późniejszym okresie rozliczeniowym?
- 2) Czy w świetle artykułów 168 i 176 dyrektywy 2006/112 jest dopuszczalny taki przepis, jak artykuł 70 ust. 1 pkt 2 bułgarskiej ustawy o podatku od wartości dodanej, który zezwala od samego początku na wykluczenie z systemu odliczania naliczonego podatku VAT towarów i usług zdefiniowanych jako „przeznaczone dla celów nieodpłatnych transakcji albo dla celów działalności niezwiązanej z działalnością gospodarczą podatnika”?

- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy artykuł 176 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które zamierza skorzystać z przyznanej jemu możliwości wyłączenia prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT w odniesieniu do określonych towarów i usług opiera się na kategorii wydatków zdefiniowanych w następujący sposób: towary lub usługi przeznaczone dla celów nieodpłatnych transakcji albo dla celów działalności niezwiązanej z działalnością gospodarczą podatnika, z wyłączeniem przypadków przewidzianych w art. 70 ust. 3 bułgarskiej ustawy o podatku od wartości dodanej, spełnia warunek wskazania kategorii dostatecznie zdefiniowanych towarów i usług, tzn. zdefiniowania ich według rodzaju?
- 4) W zależności od odpowiedzi udzielonej na pytanie trzecie: w jaki sposób należy rozumieć, w świetle artykułów 168 i 176 dyrektywy 2006/112, przeznaczenie (zastosowanie obecne względnie przyszłe) towarów lub usług nabytych przez podatnika: jako przesłankę powstania prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT czy jako podstawę uzasadniająca korektę kwoty podatku podlegającego odliczeniu?
- 5) W przypadku gdy przeznaczenie (zastosowanie) należałoby uznać jako podstawę dokonania korekty kwoty podatku podlegającego odliczeniu, w jaki sposób należy interpretować artykuł 173 dyrektywy 2006/112: czy przewiduje on możliwość dokonania korekt w przypadkach, gdy towary lub usługi służą pierwotnie na potrzeby działalności niepodlegającej opodatkowaniu lub nie są w ogóle wykorzystywane po ich nabyciu, przy równoczesnym pozostawianiu do dyspozycji przedsiębiorstwa i przy ich włączeniu do podlegającej opodatkowaniu działalności podatnika w okresie po ich nabyciu?
- 6) W przypadku gdyby należało zinterpretować artykuł 173 dyrektywy 2006/112 w taki sposób, że przewidziana korekta stosuje się również do przypadków, kiedy towary lub usługi, po ich nabyciu, wykorzystuje się w pierw na potrzeby działalności niepodlegającej opodatkowaniu albo do przypadków, kiedy w ogóle nie są wykorzystywane, lecz zostały włączone do działalności podlegającej opodatkowaniu, czy należy uznać, że państwo członkowskie, zważywszy na ograniczenie na podstawie artykułu 70 ust. 1 pkt 2 bułgarskiej ustawy o podatku od wartości dodanej oraz na okoliczność, że zgodnie z artykułem 79 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, możliwość dokonania korekt ogranicza się do przypadków, kiedy towary, których pierwotne przeznaczenie spełniało wymogi odliczenia podatku, są następnie wykorzystywane w sposób niespełniający już tych wymogów do odliczenia podatku, spełniło swój obowiązek zdefiniowania prawa ogółu podatników do odliczenia podatku naliczonego w sposób możliwie jak najbardziej niezawodny i słuszny?
- 7) W zależności od odpowiedzi udzielonych na powyższe pytania, czy należy uznać, że zgodnie z systemem ograniczenia prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT oraz korekty kwoty podlegającego odliczeniu podatku VAT, wprowadzonym mocą bułgarskiej ustawy o podatku od wartości dodanej, w takich okolicznościach jak w postępowaniu przed sądem krajowym i w świetle artykułu 168

dyrektywy 2006/112 podatnik zarejestrowany dla celów podatku VAT jest uprawniony do odliczenia naliczonego podatku VAT w odniesieniu do towarów lub usług dostarczonych jemu przez innego podatnika w okresie, w którym zostały dostarczone i w którym podatek stał się wymagalny?

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-119/11)

(2011/C 145/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac i C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że stosując od dnia 1 stycznia 2007 r. stawkę podatku VAT w wysokości 2,10 % do dochodów uzyskanych w związku ze sprzedażą biletów wstępu na premierowe koncerty odbywające się w obiektach, w których w czasie spektaklu możliwa jest konsumpcja, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 99 i 110 dyrektywy w sprawie podatku VAT (!);
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze Komisja zarzuca pozwanej stosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r. stawki podatku VAT w wysokości 2,10 % do dochodów uzyskanych w związku ze sprzedażą biletów wstępu na premierowe koncerty odbywające się w obiektach, w których w czasie spektaklu możliwa jest konsumpcja, zamiast wcześniejszej obowiązującej stawki w wysokości 5,5 %.

Skarżąca podnosi, że na mocy art. 110 dyrektywy w sprawie podatku VAT, państwa członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1991 r. stosowały stawki obniżone niższe niż minimalna stawka wynosząca 5 %, mogą utrzymać takie stawki obniżone. Jednakże artykuł ten nie zezwala państwom członkowskim na wprowadzenie nowych odstępstw lub rozszerzenie zakresu stosowania odstępstw istniejących w dniu 1 stycznia 1991 r., po uprzednim zawężeniu ich zakresu po tym dniu. Tymczasem ma to właśnie miejsce w niniejszym przypadku, gdyż pozwana